

ENTREVISTA A MANUELA DE MADRE

«Volia anar al jutge Garzón a aclarir-li algunes COSES»

Exalcaldessa de Santa Coloma. La vicepresidenta del PSC diu que la notícia del 'cas Pretòria' li va causar la mateixa estupefacció que la de l'impacte del segon avió a les Torres Bessones.

NÚRIA NAVARRO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.11.09

Els dos últims mesos han estat durs per a Manuela de Madre (Huelva, 1954). El 2 d'octubre va morir el seu pare mentre dormia. Deu dies abans que es destapés el 'cas Pretòria' li van extirpar la tiroide. Tenia nòduls i li van rascar la tràquea. I va esclatar l'escàndol. La seva mare li va dir: «Perquè el teu pare ha mort, que si no, es moriria de pena i vergonya». Ara, després de la investidura de la nova alcaldessa, Núria Parlón, se sent una mica més alleujada. Però els efectes del xoc segueixen allà.

-¿Com va conèixer el cas Pretòria?

-¿D'una forma terrible! La meva filla gran, Àmbar, anava a agafar el metro allà les onze i em va trucar i em va dir: «Hi ha un cop d'Estat; al papa i a tu us afusellaran, però no et preocupis, perquè agafaré la Diana [la petita] i la iaia i me les enduré a França».

-¿Un cop d'Estat diu?

-Va veure molts guàrdies civils davant de l'ajuntament i va pensar en el 23-F. Després em van entrar més trucades que m'avisaven que el jutge Garzón havia detingut en Bartu. Em vaig quedar estupefacta. Vaig

experimentar una sensació similar a quan vaig veure l'impacte del segon avió a les Torres Bessones per la tele. Els primers dies estava tocada. Fins i tot volia anar al jutge Garzón a aclarir-li algunes coses sobre com funciona un ajuntament...

-¿Ja s'ha asserenat una mica?

-Segueixo en un estat d'incredulitat. Les imputacions són molt greus i espero que la imparcialitat del jutge Garzón permeti que l'assumpte s'aclareixi aviat. Perquè és molt fàcil parlar de la presumpció d'innocència, però es practica poc. Hi ha gent a Santa Coloma -una minoria- que ja ha sentenciat i condemnat.

-El PSC també els va expulsar ràpid.

-Encara que pugui semblar que la direcció del partit actuava amb duresa, es va aplicar el que s'havia aprovat a l'últim congrés i era necessari.

-Coneixia bé el senyor Muñoz.

-Des de feia 33 anys. I a Manuel Dobarco, 25.

-¿En els seus temps d'alcaldesa no va percebre res estrany?

-En Bartu no tenia cartera. I després, arran de deixar l'alcaldia, vaig desaparèixer de la vida municipal.

-«Es veia venir», diuen alguns.

-No sé què veien venir, perquè no hi ha judici ni sentència. I si alguns tenien proves, haurien d'haver anat a la fiscalia. A més, no és veritat això que les requalificacions no tenien beneficis per al municipi. Sí, es reclamaven unes compensacions econòmiques, però també la construcció de vivendes tutelades per a gent gran. A més, als

ajuntaments, per autoritzar un pagament, hi ha un tresorer, un dipositari, un interventor... Pot passar que no hi hagi delictes urbanístics, ¿eh? I són molts els que s'han acostat fins a l'agrupació a mostrar el seu suport.

-N'hi ha que estan indignats.

-És una indignació que reclama deixar fora els socialistes. Els que ara criden «xoriços», abans cridaven altres coses.

-En un vis-a-vis de Soto del Real, ¿què li preguntaria avui a l'exalcalde?

-Si tingués la sentència, sabria què preguntar... Se'm fa difícil creure que en Bartu ha fet allò que se li imputa. No seria el Bartu que coneixia.

-¿Com era el que coneixia?

-Un home honest, compromès, amb ambició per al seu poble. Fins que es va casar i es va mudar al pis de la seva dona, sempre va viure a Santa Coloma. Li agradava el golf i la bona taula, sí, com a molts, i no per això són indecents. I sé que Dobarco va voler anar a viure en un pis més petit, però no va aconseguir vendre el seu i no va poder... ¡Algú enredat en tripijocs no té aquest problema!

-¿Què me'n diu de Luigi?

-Va venir algun cop a l'ajuntament. Mai vaig pensar malament d'ell. Però ¿algú sospitava de Millet i Montull?

-Probablement no.

-Tot això m'ha fet reflexionar sobre com són de perjudicials els comentaris que fem dels adversaris polítics. Algunes de les coses que es

publiquen poden no ser veritat... Durant una època es va dir que el meu marit [Antoni Fogué] era el propietari de les grues de Santa Coloma.

-¿Aplaudeix que el seu marit no hagi estat elegit alcalde?

-Sí. En la seva decisió va pesar el seu compromís amb la ciutat i la militància. Era el moment de la regeneració. I l'alcaldessa Parlon té el cap ben moblat i el cor net.

-¿No hi ha cap raó domèstica?

-N'hi ha. Jo sé què és ser alcalde de Santa Coloma. Si t'arremangues, no tens vida. Les meves filles ho han patit, i ara que combino la tasca parlamentària amb la idea de cuidar-me, que el seu pare assumís el càrrec... La petita va dir: «Si el papa és alcalde, me'n vaig de Santa Coloma».

-¿De quina ferida no es podrà curar Santa Coloma?

-Del fet de veure el seu alcalde detingut i emmanillat. És un cop que ha fet mal i que també ha alegrat alguns, que van brindar amb cava. Els grans diuen que quan un litre d'oli es vessa, encara que l'intentis recollir, mai reculls el litre sencer. Així, quan això s'aclareixi, les famílies, la ciutat i el partit ja no podran recollir tot el litre.